

نقش حسابداری دولت و وضع مالیات در نهادینه سازی بردگی در برزیل

چکیده

ما از یک چارچوب نظری بر اساس مفاهیم نهادینه سازی تاریخی، منطق نهادی و ایدئولوژی نهادی برای بهبود درک شیوه کمک حسابداری و وضع مالیات دولتی به نهادینه سازی برده داری در برزیل با تفسیر افراد برده به عنوان کالای اقتصادی استفاده کردیم. تحلیل انتقادی تفسیری با استفاده از منابع بایگانی از دوره 1531 تا 1888 انجام شد. عملکرد اجتماعی وضع مالیات و حسابداری دولتی با استفاده از اشکال سمبولیک که از گفت و گوهای روزمره تا متون و تصاویر پیچیده بررسی شد این واقعیت های مالی تدوین شده به شکلی بر مسیر تاریخی برده داری اثر داشت. شیوه های وضع مالیات و حسابداری دولتی توالی های خود تقویت کننده بودند. آن ها موجب افزایش اینرسی های ساختاری شده و منجر به لغو قانون تجارت برده داری شده است. ما نشان می دهیم که چگونه وضع مالیات و حسابداری موجب نهادینه شدن مدیریت برده داری بر طبق فرایندهای زمانی، واقعیت اجتماعی می شود.

کلمات کلیدی: حسابداری، برزیل، دولت، وضع مالیات، برده داری، تصویب

1- مقدمه

ما به تحلیل تاریخچه برده داری در برزیل از 1531 تا 1888 می پردازیم. این دوره تحلیل طولانی اطلاعات ارزشمندی را در اختیار میگذارد. ما دو هدف را دنبال کردیم: بررسی شیوه توسعه نهاد برده داری و تحول آن از طریق ایدئولوژی و منطق رقابتی در فرایند وابسته به مسیر و بهبود درک شیوه کمک وضع مالیات و حسابداری دولت برای نهادینه سازی و اصلاح برده داری در برزیل. اصلاح به معنی تحول و تبدیل فرد به یک کالا تحت کنترل نیروهای بازاری (دل میر 1970، ص 127).

گفتمان در برزیل در ارتباط با حسابداری و مالیات دولتی، از طریق طبقه بندی ها و نمایندگی هایی که در سوابق حسابداری، اسکرپت ها و طرح های حسابداری ثبت شده بود، برآورده شد (استاپلتون 2002). چنین دستگانهایی افرادی را به عنوان اشکال اموال به کار گرفتند و آنها را در یک قلمرو مبتنی بر بازار قرار دادند که در آن می توانست

با محدودیت محدود خریداری و فروخته شود (می، 2006). چنین کالایی با ایدئولوژی دولتی و با منافع صاحب برده و نخبگان حاکم مطابقت داشت (اکثر آنها بردگان را به عنوان ضرورت فیزیکی اعلام کردند).

در مقایسه با سایر جوامع مبتنی بر برده در آمریکا، بردگی در برزیل برای مدت طولانی (از حدود 1531 تا 1888) طول کشید. حدود 4,009,400 بردگان آفریقایی در بین سالهای 1531 و 1855 در برزیل ترک کردند (2002). در دهه های اولیه قرن نوزدهم، بریتانیا اعمال فشار قوی بر برزیل برای لغو تجارت برده و برده داری در تمام اعمال خود را اعمال کرد. این فشار اثر کمی داشته است. بین سال های 1815 و 1888، انحصاری شدن توسط یک نگرانی ساختاری در نهادهای دولتی کاهش یافت. این توسط قوانین حسابداری و مالیاتی که در چارچوب قانونی، قانونی و نظارتی برزیل تعبیه شده بود، تسهیل شد.

ما منطق و معنای حسابداری در عمل دولت را بررسی می کنیم (کامرون 1998) و چگونه شیوه های اجتماعی مانند حسابداری دولتی و مالیاتی در بازسازی تولید اجتماعی و سازمانی دخیل بودند (برنز 2911) تمرکز بر متون برده داری که با قوانین مدنی و حسابداری و مالیات دولتی همراه بود، ما را قادر به برجسته کردن منطق های مسئول بازتولید موسسه برده داری می دانیم. برای تسهیل تجزیه و تحلیل ما از چارچوب نظری نوآورانه استفاده می کنیم که ترکیبی از نهادگرایی تاریخی (تلن 2008)، منطق سازمانی (اکاسیو 2008) و ایدئولوژی (تامسون 2008) برای شکل دادن حسابداری دولتی و مالیات در چارچوب یک جامعه مبتنی بر برده است.

نهادگرایی تاریخی در زیربنای معاصر و جغرافیایی زیرزمینی برزیل مفید است، زیرا راه را برای توضیح فرآیندهای تکامل نهادی تدریجی... [و] هم وابستگی ایده ها، منافع و نهادها و تأکید بر «تأثیر منطق نهادی بر عمل اجتماعی» فراهم می کند (کلون 2015؛ ص 71). با توجه به دوره تجزیه و تحلیل طولانی در اینجا، نهادگرایی تاریخی یک رویکرد مناسب برای اتخاذ است. با "نهادگرایی تاریخی" ما معنی نظری نظری را در نظر می گیریم که تغییرات نهادی را در طول زمان با توالی رفتارهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی شکل می دهد (اتیمو 2008). منطق نهادی تجزیه و تحلیل روابط در سیستم های اجتماعی بین افراد، موسسات و سازمان ها (تورنتون 2008). "ایدئولوژی" به

مثابه یک ماده نمادین است که افراد را به دنیای اجتماعی متصل می کند و روابط سلطه را از طریق فرایندهای مشروعیت، فروپاشیدن، متحد سازی، تقسیم بندی و اصلاحات ایجاد می کند.

ما از منابع بایگانی برای تجزیه و تحلیل نقش حسابداری دولتی و مالیات در نهادینه کردن برده داری استفاده می کنیم. [1] تئوری ما این است که حسابداری و مالیات دولتی معنی و معنایی را در بر می گیرد و آن را با متن و تصاویر برای رسیدن به روابط قدرت در یک جامعه برده برپا می کند. ما نشان می دهد که چگونه متون و تصاویر تکراری از حسابداری دولتی و مالیات، توالی های خودمحور (که بعداً تعریف شده) حمایت از برده داری هستند؛ و چگونه طرح های شناختی، برده داری و منطق نهادی آن را اصلاح کرد. ما در مورد توالی واکنشی (که بعداً تعریف شده) به بردگی (مانند فشارهای خارجی از انگلستان) بحث می کنیم که منطق سازمانی بردگی آفریقا را کاهش داده است. با توضیح اینکه چگونه اندازه گیری های حسابداری حامل معنی (مثلاً از قواعد و قدرت) بود که به اصلاح و نهادینه کردن برده داری کمک کرد، نشان می دهیم که چگونه گفتمان حسابداری دولتی با منطق سازمانی برده داری ترکیب شده است.

این مقاله به ادبیات مربوط به حسابداری و سرکوب کمک می کند با جزئیات روش منحصر به فردی که حسابداری و مالیات برای تقویت بردگی انسان ها در برزیل طی چندین قرن استفاده شده است. علاوه بر این، چارچوب نظری نوآورانه مورد توجه قرار گرفته است "توجه به شرایط تاریخی اجتماعی دریافت پذیری". . . [و] معنای پیام ها توسط گیرندگان تفسیر شده است؛ و توضیح مکاتبه ای از پیام ها " (فرگوسن، 2007؛ ص 928). بنابراین، این مقاله نه تنها به ادبیات حسابداری در مورد برده داری، بلکه به ادبیات حسابداری وسیع تر که بر ماهیت اجتماعی و سیاسی حسابداری تاکید دارد، کمک می کند. پس از ارائه یک مرور ادبیات و معرفی چارچوب نظری، ما در یک مقطع بحرانی از منطق رقابت بحث می کنیم: تصمیم در سال 1755 برای ترجیح دادن برده های آفریقایی به برده های بومی. پس از آن، ما منطق رقابت را که دومین نقطه بحرانی را تعیین می کرد، کشف می کنیم: تصمیم در سال 1850 به طور رسمی تجارت برده را به نفع پیگیری مهاجرت اروپایی ممنوع کرد. ما سپس گفتمان تقویت کننده

حسابداری را تشریح می کنیم که باعث تحریک ساختاری می شود، نتیجه گیری می کند و پیشنهادات را برای تحقیقات بیشتر وارد می کند.

2-مرور منابع

بیشتر تحقیقات در مورد حسابداری برای کار برده بر برده داری در ایالات متحده آمریکا و یا بریتیش غرب اندی متمرکز شده است. مطالعات حسابداری و برده داری در برزیل کمیاب است. تجزیه و تحلیل اسناد برزیل مربوط به حسابداری و روش های مالیاتی به این نتیجه رسیده است که چنین شیوه هایی شامل ضبط محاسبه و مکانیزم افزایش درآمد برای تسهیل بهره برداری از جامعه برده است

تحقیقات قبلی در مورد حسابداری و برده داری از دو نوع مختلف است (تیسون 2004). اول، شرح روش های حسابداری خاص مربوط به معاملات مربوط به برده وجود دارد. اینها حسابداری را به عنوان یک تکنولوژی محاسبه کننده بدون ارزش برای نظارت بر عملکرد و کنترل هزینه ها نشان می دهد (رازک 1985). دوم، بررسی و انتقاد (مانند در مقاله حاضر) حسابداری به عنوان مکانیسم اجتماعی برای پایداری تخریب اقتصادی و اجتماعی بردگان (تیسون 2004) وجود دارد. مقالاتی در این رده شامل انتقاد از امتحانات تاریخی برده داری برای تمرکز بر روی بخش فنی حسابداری هستند، در حالی که عموماً نقش اجتماعی حسابداری را نادیده می گیرند (نایپر 1998). برخی تحقیقات بر این واقعیت تاکید می کنند که اگرچه نه حسابداری و حسابداران برده داری را ساختند، رویه های حسابداری تقویت روابط اجتماعی مبتنی بر نژاد (، فیشمن 2004). هیچکدام از نویسندگان پیشین، به صراحت بر نقش حسابداری در نهادینه سازی و عدم انعطاف پذیری برده داری و برده داری متمرکز شده اند.

مطابق با میلر و ناپیر (1993)، هاوود و میلر (1994) و میلر (1994)، ما حسابداری را به عنوان بخشی از جامعه بررسی می کنیم که تحت تأثیر آن بر محیط سازمانی قرار دارد. ما منابعی را ارائه می کنیم که تبعیض علیه آمریکایی های آفریقایی تبار و ارتباط بین حسابداری و نژادپرستی را مورد بررسی قرار داده است. به عنوان مثال، تیسون 2002 دریافتند که در صنعت قند هاوایی، گروه های مختلف قومی برای انجام یک وظیفه، دستمزد متفاوت دریافت می کنند. حسابداری برای تقویت سیاست های نخبگان مدیریتی یافت شد و در صورت عدم اطلاعات بهره وری

فردی، به عنوان قومیت به عنوان محاسبات اولیه سنجش، به قومی تعلق داشت. فانل 1998 استدلال کرد که حسابداری یک ابزار قدرتمند برای مخفی کردن رفتار یهودیان در طی هولوکاست بود. او نتیجه گرفت که حسابداری به شبکه ای از عصب شناسی ها متصل شده و مخفی شده است که موجب ریشه کن کردن مردم یهودی شده است. فانل توجه به استفاده از حسابداری با نفوذ عمیق اجتماعی نسبت به وقایع گزارش شده است. به همین ترتیب، لیپمن و ویلسون (2007) نقش حسابداران و اطلاعات حسابداری را در بروز بی عدالتی که توسط قربانیان اردوگاه کار اجباری در طی هولوکاست تجربه می کردند، مورد مطالعه قرار دادند. آنها نشان دادند که چگونه شیوه های حسابداری در بهره برداری از کار برده و نحوه حسابداری به علت نسل کشی، بی توجهی به حقوق یهودیان تأثیر می گذارد.

این مقاله با این رشته تحقیقات سازگار است. این تلاش برای برجسته کردن نقش حسابداری در نهادینه کردن برده داری در برزیل و نشان دادن ماهیت سیاسی و ارزش گذاری حسابداری است. ما توجهی به نحوه حسابداری و مالیات دولتی در برزیل از طریق اداره دولتی نهادینه شده از برده داری با توجه به قدرت برابری برده دار، واقعیت اجتماعی و استقامت زمانی جلب می کنیم. در واقع، حسابداری معنای نمادین (از طریق متون و تصاویر) برای ایجاد و حفظ روابط سلطه به وجود آورد. بخش عمده ای از تمرکز ما در مورد اینکه چگونه نهاد برده داری با شیوه های حسابداری، اندازه گیری و ارزیابی حسابداری در طول زمان، در برزیل تسهیل می شود، اعمال می شود. رویکرد کلان موسساتی (آرنولد، 2012) ما استفاده می کنیم که نشان می دهد چگونه مؤسسات اقتصادی حسابداری و مالیات دولتی به نهادینه کردن برده داری کمک می کنند

3-چارچوب نظری

ترکیب نهادگرایی تاریخی، منطق و ایدئولوژی نهادینه، امکان بررسی اجمالی در نحوه حسابداری و مالیات دولتی را بر مبنای نهاد برده داری در برزیل، و این که آن را تشویق می کند یک اینرسی ساختاری است که منجر به انحراف از تجارت برده و یا برده داری نیست. ما نشان می دهیم که چگونه شیوه های حسابداری و مالیات، ایده ها یا شیوه های بی نظیر اقدام به تدریج در زمینه های اجتماعی گنجانده می شوند و به عنوان روش های استاندارد رفتار با واقعیت

پذیرفته می شوند (هلیک ، 2002؛ ص 704). ما نشان می دهیم که ایجاد، تغییر و بازتولید موسسه برده داری تحت تأثیر گفتمان های تاریخی حسابداری دولتی و مالیات (تالبرت 1999) تحت تاثیر قرار گرفت.

چارچوب نظری ما به شدت بر این ایده استوار است که منطق سازمانی از طریق تخریب یک منطق قدیمی و ساخت یک منطق جدید تبدیل می شود. چنین تحولاتی فرصت هایی برای تغییرات مختلف در شیوه های گسترده ای را ، به عنوان بازیگران تلاش برای ایجاد یک مجموعه جدید از قوانین به وجود می آورد (لزبری 2002). نهادگرایی تاریخی به دلیل توانایی آن در توضیح سیاست و سیاست از طریق استدلال مرکزی خود که سیاست را حفظ می کند مگر اینکه یک نیروی قوی برای تغییر وجود داشته باشد، به عنوان رویکرد پیشرو در تحلیل تحولات نهادی (پیترز 2005) ظهور کرده است. نهادگرایی تاریخی سیاست های ساختگی و تغییرات سیاسی را به عنوان یک فرآیند گسسته که از طریق دوره های طولانی مدت ثبات قابل توجهی (به عنوان «وابستگی مسیر») مشخص می شود، شکل می گیرد. این دوره های ثبات را با "لحظات شکل گیری آشفته" قطع می کند (پیترز 2005؛ ص 1276) یا نکته های مهم که در آن سیاست های عمومی اهداف جدیدی را تعیین می کند، اولویت های جدید ایجاد می شود و ائتلاف های جدید سیاسی و اداری برای حفظ این سیاست های جدید ایجاد می کند(استمینو ، تلن و لانگرتشتین 1992).

وابستگی مسیر به دو نوع توالی مربوط می شود که در آن وقایع رخ می دهد: توالی های خود تقویت کننده و توالی های واکنشی (هاریسون 2002). آگاهی از این دو نوع توالی کمک می کند تا در درک فرآیندهای تحول پذیر که راه های سیاست جدید ایجاد می کنند، همراه با فرایندهای تولید مثل که راه های موجود سیاست را تقویت می کنند حاصل شود. توالی خودکفایی "با شکل گیری و بازتولید طولانی مدت یک الگوی نهادی مشخص می شود" (ماهنی 2005؛ ص 508). آنها جنبش بیشتری را به همان جهت به عنوان سیاست آغاز می کنند. بنابراین، با گذشت زمان، مسیر معکوس شدن دشوار یا غیر ممکن می شود. توالی های تقویت کننده خود را با مکانیزم بازخورد مثبت مشخص می کند (هاریسون 2002). آنها به عوامل فردی کمک می کنند تا با عوامل دیگری که اقدام مشابهی دارند، هماهنگ شوند. بنابراین، افزایش شیوع اقدام یکسان، اعتقادات عاملان را در عمل تقویت می کند و شیوع بیشتر را تشویق می

کند. توالی واکنش «واکنش به رویدادهای موقتی پیشین است» (ماهونی 2002؛ ص 509). آنها با بازخورد مثبت مشخص نیست، بلکه توسط پاسخهای قدرتمندی که مسیر یک سیستم را در مسیر سیاست جدید تغییر می دهند.

نهادگرایان تاریخی بر نقش نهادگرایی تاریخی در درک «ارتباط بین بازیگران سیاسی به عنوان اشیا و عوامل تاریخ» (اشتیمو و همکاران، 1992، ص 2). تأکید دارد. در نهادینه سازی تاریخی، دوره های گسستی نهادی (یا ساختارهای بحرانی) با پذیرش یک آرمان نهادی خاص از میان دو یا چند جایگزین مشخص می شود (تلن 1999). نهادگرایان تاریخی این مسائل را "بحرانی" در نظر می گیرند؛ زیرا هنگامی که انتخاب خاصی انتخاب می شود، زمانی که جایگزین های چندگانه هنوز در دسترس هستند، دشوارتر می شود تا به نقطه اولیه بازگردانده شود. با این وجود، نهادگرایی تاریخی نمی تواند به تنهایی به عنوان روشی برای درک تغییر و تداوم در سیاست و سیاست تنزل یابد (پیتز 2005). به عنوان مثال، این نباید تنها به توضیح پیدایش یک موسسه مانند بردگی سیاه سیاه در برزیل منجر شود. مهم است که اذعان کنیم که بدون در نظر داشت مفهوم پویای آژانس و نقش بیشتر در کشمکش سیاسی، نهادگرایی تاریخی نمیتواند توضیحی کافی برای تغییر ارائه دهد. برنامه ای که نهادینه شده تبدیل به تغییر می شود، زیرا افرادی که با آن برنامه کار می کنند، تمایل به دفاع از ایده ها و منطق هایی که در برابر ادعاهای متقاعد کننده حمایت می کنند.

ما از ایده منطق نهادی به عنوان یک مفهوم پویا آژانس استفاده می کنیم - یکی که نقشی بیشتر در درگیری های سیاسی ایفا می کند. با انجام این کار، درک نگرش های تاریخی را با توجه به درگیری های سیاسی و ارتباط پویا بین نهادها، درک می کنیم. بنابراین، توضیحات برای پاسخ های مختلف دولت های پرتغالی و برزیل در رابطه با برده داری نیازمند منطق نهادی در کار است. آنها باید فراتر از ابزار گرا باشند که افراد را به عنوان تصمیم گیری صرفا برای اهداف استراتژیک خودخواهانه در نظر می گیرد (لندزبری 2008). برای کمک به این موضوع، یک دوره تاریخی طولانی را مطالعه می کنیم تا بتوانیم از طریق فرم های نمادین، مانند متون و تصاویر حسابداری دولتی پیچیده، تحلیل کنیم. ما برجسته می کنیم که چگونه منطق نهادی برای حل اختلافات سیاسی ایجاد می شود. ایدئولوژی و منطق نهادی تاثیر جدی بر انتخاب گزینه های سیاست دارند. با این حال، برای ایجاد تغییرات سیاسی، آنها باید در

مباحث سیاسی توسط نمایندگان ارائه دهنده توضیحات و یا منطق برای تغییر سیاست، بیان شوند. بدین ترتیب، برده داری سیاه پوست آفریقا دارای منطق هایی بود که «ساختار اجتماعی، الگوهای تاریخی شیوه های مادی، مفروضات، ارزش ها، باورها و قوانینی که افراد آن را تولید و تکثیر می دهند، زمان و مکان را سازماندهی می کنند و واقعیت اجتماعی معنی می دهند» (تورون 2999؛ ص 804). در حالی که بازیگران فردی و سازمانی اغلب به دنبال قدرت، وضعیت و مزیت اقتصادی هستند، ابزار و اهداف منافع و آژانس آنها فعال و محدود شده توسط منطق غالب نهادینه می شود. این موسوم به کارگزاری درونی است (باتلینا 2006، گرین وود و سادبی 2006).

ایدئولوژی شامل استفاده از اشکال نمادین برای حفظ روابط قدرت و جنبه های زندگی اجتماعی است. ایدئولوژی را می توان به عنوان تعامل معنایی و قدرت مشاهده کرد (نتمسون 2013). برای درک ایدئولوژی، ما باید زمینه های اجتماعی را که در آن اشکال نمادین استفاده می شود بررسی کنیم و بدانیم که معنای بسیج شده توسط اشکال نمادین روابط قدرت را ایجاد می کند. همانطور که با تامپسون (2013)، ما این ایده را رد می کنیم که ایدئولوژی یک سیمان اجتماعی است که تنها با ادغام و اصلاح عمل می کند. در عوض، ایدئولوژی را به عنوان عملیاتی از طریق پنج فرایند مورد بررسی قرار می دهیم: مشروعیت، انحلال، اتحاد، تقسیم بندی و اصلاح (فرگوسن و همکاران، 2009).

با ترکیب مفاهیم نهادگرایی تاریخی، منطق نهادی و ایدئولوژی، ما نشان می دهیم که تبدیل مسیر برده داری برزیل توسط توالی های تقویت کننده و واکنشی شکل گرفته است (ماخونی 2002). اینها پاسخ به انتشار منطقهای سازمانی رقابتی توسط اشکال نمادین (متون و تصاویر) است که در دنیای اجتماعی به منظور پیوند افراد به نظم اجتماعی در دنیای اجتماعی گسترش یافت. حسابداری دولتی یک زبان بود که معنای نمادین را برای ایجاد و حفظ روابط سلطه با صاحبان برده ها، بازسازی برده داری و شکل گیری مسیر تاریخی برده داری به ارمغان آورد. حسابداری و مالیات دولتی، توالی های تقویت کننده ای و منطقی برای عمل ارائه می دهد که عوامل را برای برده داری ادامه می دهد و بیشتر آن را توسعه می دهد.

ما استدلال می کنیم که حسابداری دولتی یک شکل تخصصی از گفتمان تثبیت شده است که عمدتاً به نمایندگی های عددی متکی است (لاولین و میلن 2007). حسابداری دولتی به عنوان یک زبان، ایده ها را با ارائه اسکرپت ها و تصاویری که به معنای نهادینه کردن کمک می کند، بیان می کند. کدگذاری ارائه شده توسط حسابداری "رفع واقعیت های مالی" (میلن؛ ص 806). بنابراین، گفتمانهای حسابداری دولتی نباید در انزوا، بلکه در کنار زمینه های اجتماعی و تاریخی تولید، انتقال و پذیرش آنها مورد توجه قرار گیرد (فرگوسن، 2007). مطابق با تامپسون (1990)، ما معتقدیم که برای درک معنای فرم های نمادین یا تفسیر اهمیت آنها، تحلیلگران باید در نظر بگیرند که این فرمها برای بازیگران با آنها مواجه هستند. زمینه های خاص تاریخی و ساختار اجتماعی که در آن فرم های نمادین تولید، انتقال و دریافت می شود نباید نادیده گرفته شود. یعنی، ما نباید روابط قدرت، نهادهای مربوطه، منابع موجود و اشکال اقتدار را نادیده بگیریم (فرگوسن، 2007). چنین رویکردی کمک خواهد کرد که بدانیم که چگونه دانش عملی به طور مداوم و به طور مداوم در فعالیت های عادی زندگی روزمره به وجود می آید (تامسون 2002). همچنین به درک اینکه چگونه پیام حسابداری به عنوان "ساختار نمادین معنادار" (تامسون 1995) تولید می شود، برای خدمت به منافع بازیگران خاص (صاحب برده) به ضرر دیگران (برندگان) کمک می کند.

4- روش تحقیق

ما منابع ابتدایی و ثانویه را برای کمک به درک اینکه چگونه نهاد برده داری در حال توسعه و تغییر است، ترکیب می کنیم؛ و چگونگی حسابداری و مالیات دولتی در نهادینه کردن برده داری منجر شد. جدول 1 توصیف می کند منابع اصلی شواهد مورد استفاده. داده ها توسط نویسندگان اول با استفاده از یک برنامه نویسی که در طول خواندن ایجاد شده بود، کد گذاری شده بود. اسناد ماتریس مفهومی مبتنی بر چارچوب نظری آماده بود تا موضوعات اصلی را خلاصه کند. ارتباط بین تم ها از طریق خواندن دوباره خواندن داده ها و مطابقت آن داده ها با اطلاعات مستند جمع آوری شد. موضوعات اصلی و منابع اصلی در جدول 1 ارائه شده است.

منابع اصلی این است که توسط شرکت کنندگان در رویدادهای مورد بررسی یا ناظران معاصر تولید شده است. منابع ثانویه تفسیری است که توسط غیر از شرکت کنندگان معاصر در حوادث تاریخی ایجاد شده است. همانطور که جدول 1 است ما رابطه بین حسابداری و سیستم اجتماعی در برزیل را بررسی کردیم تا نقش انتقادی حسابداری دولتی و مالیات در تسهیل برده داری را ارزیابی کنیم. به دنبال فراخوانی دیلارد (1991)، از چشم انداز بحرانی استفاده می کنیم تا بفهمیم که چگونه حسابداری به اصلاح و تقویت یک نظام اجتماعی و اقتصادی سرکوبگر کمک کرد: چگونه فرآیندهای مادی، ایدئولوژیک و نهادی سیستم را تحمیل کرد که منجر به استثمار افراد بردگان توسط صاحبان برده ها و دولت می شود. با ترویج این درک، ما قصد داریم به تلاش برای تغییر این فرایندها و شیوه ها کمک کنیم

جدول 1: منابع اصلی

ابعاد مطالعه شده	منابع اصلی
قانون مدنی	منابع قبلی برده داری
حسابداری دولتی و وضع مالیات	قوانین پرتغالی و برزیل در مورد برده داری
دومین قانون مدنی	قوانین حسابداری و مالیاتی دولتی پرتغالی و برزیل (موجود در کتابخانه دیجیتالی آنلاین مجلس نمایندگان)
حسابداری دولتی و وضع مالیات	قوانین برزیل در رابطه با برده داری آنلاین از طریق کتابخانه دیجیتال اتاق نمایندگان کتاب های قدیمی در مورد بردگی که در کتابخانه بریتانیا، کتابخانه برازیلیانا، سنا کتابخانه دیجیتال برزیل ، روزنامه های قدیمی و اسناد تجاری موجود در بنیاد کتابخانه ملی برزیل موجود است

5-منطق های رقابتی و اولین تماس بحرانی: انتخاب برای برده داری افریقا

در نیمه دوم قرن شانزدهم، کاپیتانهای برزیل (بعدها استانها) پرنامبوکو، باهیا و ریو دو ژانیرو اولین جوامع کشتزار قارچهای برده در آمریکا بودند (هاروتون 1992). تقریبا عدم امکان کسب کار آزاد از اروپا منجر به اعتقاد توسط پادشاه پرتغال و مشاورانش شد که منابع جایگزین قابل استفاده برای تولید شکر، به غیر از بردگان (برگرد 2007)

وجود ندارد. ماهیت کارآفرینی این صنعت انگیزه قوی برای حفظ بردگی را فراهم کرد (ماتسو 1998). به تدریج، استفاده وسیع از کار برده از کاشت های قند به نباتات پنبه، برنج و قهوه ؛ و سپس به معادن طلا گسترش یافت (کلید 2002). قوانین ممنوعیت برده داری بومی در اوایل سال 1570 به تصویب رسید. با این حال، استعمارگران این قانون را قبول نکردند، زیرا سهم قابل توجهی از کار بومی وجود داشت و منابع جایگزین کارگران (بردگان سیاه پوست آفریقایی) گران بود. به دلیل فشار برای یافتن کار اضافی، دولت پرتغال مقرراتی را صادر کرد که اجازه بردگی برزیلان بومی را صادر کردند. اگر چه این مقررات در 17 اکتبر 1653 آرام شد اما آنها بسیار وسیع بود زیرا یک فرد بومی به عنوان یک برده محسوب نمی شد

معرفی برده های سیاه سیاه آفریقایی به برزیل از توافق بین یسوعیون ها و استعمارگران پرتغالی برای حل کمبود کار منجر شد. پدر انتونیو، کشیش یسوعیون و محترم پادشاه، برده های آفریقایی بر برده های بومی را ترجیح داد، زیرا او معتقد بود که مردم بومی روح سفید را دارند (هروتن 1992). در سال 1682، این امر به پادشاه پرتغالی پدرو منجر شد و یک شرکت انحصاری، شرکت تجاری کماراو را به وجود آورد، که برای 20 سال به 1000 برده سیاه آفریقایی در هر سال به برزیل منتقل می کند (مورا 2004). این تصمیم استعمارگران را ترجیح نداد، زیرا برده بومی خیلی ارزان تر از یک برده وارداتی بود (30000 نفر نسبت به 100000 ریس) (مورا 2004). بنابراین منافع مستعمرات با دولت و یسوعیوها مخالف بود.

منطق نهادگویی متناقض بود. اگر چه تمام قوانین صادر شده توسط دولت پرتغالی برده داری بومی محروم شد، در سال 1744 فرماندار برزیل (برانکو) شکایت کرد که فقدان بردگی موجب فقر شدید می شود. او به حملات بیرحمانه به جمعیت بومی دستور داد (هورتون 2002). در سال 1755، "پس از شکست عمومی برده داری بومی برای ایجاد یک نیروی کار پایدار" (برگرد 2007؛ ص 152)، دولت پرتغال سیاستی را اتخاذ کرد که اجازه می دهد تنها برده های سیاه آفریقایی برای توسعه اقتصاد برزیل استفاده شود. (پس زمینه فوری برای این تصمیم مهم در پاراگراف های زیر ذکر شده است). این تصمیم بر این مبنا بود که توسعه اقتصادی برزیل و سطح مطلوب آن جمعیت، بهتر است با وارد کردن برده ها از آفریقا به دست آورد. بنابراین، تناقضات بین منطق های قدیمی و جدید، منابع متعدد عقلانیت

را فراهم آورده و آژانس را تشویق می کند. D. José (که تاج و تخت پرتغال در 1750 صعود کرد)، دولت امپراتوری پرتغال در لیسبون را تحت عنوان وزیر امور خارجه مارکیس پومبال متمرکز کرد. پومبال در اصلاح مدیریت مالی برزیل، والیان یازده کاپیتان برزیل را مجبور کرد که نامه های رسمی به لیسبون درباره شرایط سیاسی، تجاری، نظامی و مالی ارسال کنند. فاترادو، فرماندار گاراپرا و مارانو، در یک چنین دسته بندی (تاریخ 21 نوامبر 1751)، مورد نیاز برای رسیدگی به حیات اقتصادی سرمایه خود را برجسته کرده است. او معتقد بود که کشاورزی و معدن نیاز به نیروی کار بیشتر و انعطاف پذیر تر از برده های بومی (ریکاردینو 2007) را فراهم می کند. دیوید خوزه من معتقد بود که شمار زیادی از بردگان سیاه پوست آفریقای جنوبی رشد اقتصادی برزیل را تقویت می کند. او ممنوعیت فروش بردگان فراتر از برزیل، ممنوعیت حمل کالا را برای کنترل تجارت برده و اعمال مجازات سنگین برای قاچاقچیان محکوم کرد (منشور، 14 اکتبر 1751). با این وجود، تجارت قاچاق برده ها ادامه یافت. فورتورا فورتادو نگران تامین محدودی از بردگان برای کار در کشاورزی بود. در 24 ژانویه 1754، او راه حلی را پیشنهاد کرد. . . تعمیر ویرانی غم انگیز که [ادو کاپیتان ماراو و پارا] کاهش یافته است "(مهندس، 1982؛ ص 35). برای درک تغییر سیاست بعدی از یک دیدگاه نهادی تاریخی، نیاز به توجه به بازیگران، ایده ها، تقسیم بندی و منطق سازمانی است که تغییرات را تحت تاثیر قرار داده است. فرستادن فورتادو، عمل یک فرماندار جدید با زمینه ای متفاوت، چارچوب تفسیری، تعاریف و باورهای اجتماعی بود. او استدلال کرد که برده داری سیاه و سفید به یک جامعه بهتر برزیل منجر خواهد شد (داسین 2002). مشکلات فاترادو با عملکرد برده های بومی بکار گرفته شده تحت فشار کارکرد (اولیور 2002) برای غیر انسانی شدن برده داری بومی است. فرستاده های فورتادو موجب فشار سیاسی شد که دولت پرتغالی را تشویق به مشروعیت برده داری بومی کرد. بدین ترتیب می توان "نقص هنجارها و شیوه های موجود [برده داری بومی] و مشروعیت هنجارها و شیوه های جدید [بردگی آفریقا] را از لحاظ ملاحظات اخلاقی یا عملی" را بررسی کرد.

5-1 انتخاب خط مشی: برده داری بومی یا آفریقایی

در سال 1750، زمانی که دولت پرتغال به رهبری پومب به دنبال توسعه برزیل بود، انتخابی سیاسی میان برده های بومی بومی یا بردگان سیاه پوست آفریقایی صورت گرفت. انتخاب بردگان آفریقایی در نقطه بحرانی در سال 1755 (شکل 1، زمان 2) ناشی از یک سری مراحل افزایشی بود که منجر به تغییر مسیر شدمنبع اصلی تغییر در منطق نهادی این بود که افراد و دولت آموخته بودند که برده داری بومی، اهداف جمعیت و توسعه برزیل را حل نخواهد کرد؛ و برده داری آفریقایی در توسعه بخش های دیگر امپراتوری پرتغالی (مانند سائوتومی و آزور) بسیار مفید بود (برگارد 2008؛ ص 152). معمولاً، هر برنامه خاص نهادینه سازی دشوار است که تغییر کند، از آنجا که "مشتریان عمیق تثبیت شده و منافع بوروکراتیک" متعهد به چنین برنامه هایی هستند که به طور طبیعی آن را علیه ادعاهای متضاد از آن دفاع می کنند (پیترز 2008؛ ص 1276). گذر از زمان 1 تا زمان 2 (شکل 1) با شیوع منطقیهای سطح اجتماعی و قدرت دولت تعیین شد. دولت پرتغالی تحت تأثیر اعضای فارتادو و نمایشگاه خود از مشکلات موجود در نهادینه شده است. این به توجیه انتشار شیوه های جدید و ایدئولوژی کمک کرد. در 6 ژوئن 1755، دولت قوانینی را که به برده داری بومی اجازه می داد، لغو کرد. دلائل جوزه این بود که کلیساها و پادشاهان پیشین تصمیم گرفتند برده های بومی آزاد باشند. منافع، هویت ها، ارزش ها و مفروضات افراد و سازمان ها به عنوان منطق نهادی غالب تعبیر شد. پس از انتخاب گزینه سیاست جدید، در آینده (3+ مدت زمان) به طور ثابت تولید شد: یعنی یک روند وابسته به مسیر وجود داشت. پس از این اقدام خاص، "ایجاد انگیزه های مداوم و فرصت های بیشتری برای تأثیر بیشتر تأثیرات نهادهای دولتی در طول زمان" (کارتز 2009؛ ص 481). همانطور که در بالا ذکر شد، برده داری سیاه پوست آفریقایی به علت تأثیر چندین ترتیب تقویت کننده معنای نمادین (از جمله مواردی که توسط حسابداری دولتی و مالیات ارائه شده است)

5- توالی های خود تقویتی: قانون مدنی و نهادینه سازی نیروی کار برده داری

بین سال های 1750 و 1787، این دو شرکت به طور متوسط به 1124 برده در سال به پاراگارو و مارانو، (2010) منتقل کردند. با این حال، بین سال 1788 (زمانی که حقوق منحصر به فرد آنها منقضی شد) و 1800، میانگین تعداد سالانه بردگان افریقا به میزان قابل توجهی به 1531 در سال افزایش یافت (هارتون 2009). چنین افزایشی با

استدلال مطابقت دارد که انتقال اعمال بسیار نهادینه شده برای آن دسته از اقداماتی که باید حفظ شود کافی است (زوگر 1997). منطق حاکم بر نهضت موجب اقدام چند دولت برای جلوگیری از بردگان وارد شده آفریقایی برزیل شد. به عنوان مثال، منشور 19 سپتامبر 1761 حمل و نقل بردگان آفریقایی را به لیسبون ممنوع کرد.

در سال 1808، حمله به پرتغال توسط نیروهای ناپلئونی باعث شد که شاهزاده رجنت (شاهزاده جوان) 7 و دادگاه سلطنتی پرتغال از لیسبون تا ریو دو ژانیرو، از جایی که امپراتوری پرتغالی به سر می برد، مجدداً قرار گیرد. این منجر به تغییرات زیادی در دولت برزیل و ارائه خدمات عمومی (عمدتاً توسط وزارت خزانه داری سلطنتی) (انگستر 2003). در نوامبر 24، 1813، شاهزاده جوو امضا کرد که منشور تنظیم عملیات کشتی های بردگان را از آفریقا به برزیل برد با توجه به نیاز به مشروعیت ایدئولوژی برده داری سیاه و سفید، این منشور اظهار داشت که بردگان آفریقایی برای توسعه گسترده وسیع برزیل برای برقراری ارتباط با سرزمین و رودخانه میان سرمایه و سایر سرنشینان ضروری بودند؛ افزایش کشاورزی، گیاهان کنف، ادویه جات ترشی جات و دیگر مواد غذایی...؛ ایجاد کارخانه ها...؛ [و] استخراج محصولات معدنی و سبزیجات... (ص 49). با این وجود، پرنس جوو از فشارهای دیپلماتیک بین المللی (عمدتاً انگلیس) برای از بین بردن تجارت برده در نظر گرفت. او ابراز نگرانی در مورد «تجارت برده بی رحمانه» که «احساسات انسانیت و خیرخواهانه نمی تواند تحمل کند» (ص 50) و رفتار خشن بردگان آفریقایی در طول حمل و نقل آنها ابراز نگرانی کرد. این نگرانی ها باید در زمینه فشارهای خارجی بریتانیا برای از بین بردن تجارت برده، که در سال 1807 آن را انجام داد، درک شود. بریتانیا با استفاده از استدلال های اخلاقی ("تجارت برده ای شیطانی") عمل می کرد، اما این نیز به شدت با یک انگیزه علاقه مند به حفاظت از منافع اقتصادی خود (با حفظ رقابت کالای کالاهای بریتانیا) (بتل 1996). در سال 1813، کشتی های جنگی انگلستان چندین کشتی تجاری برده بریتانیایی را اسیر کردند. این منجر به افزایش قیمت های برده شد. در 21 ژانویه سال 1815، در کنگره وین، پرتغال موافقت کرد که تجارت برده را در نیمکره شمالی بپردازد و پاداش 300 هزار پوند از انگلیس برای زیانهای ناشی از شهروندان پرتغالی (منشور، 8 ژوئن 1815) منع شود. بنابراین نگهداری تجارت برده شدیداً محکوم شد. پرتغال تصمیم خود را

مبنی بر لغو تجارت برده را نیز به تدریج در نیمکره جنوبی نیز تصویب کرد - به این ترتیب که برده داری از انسانیت و اخلاق جهانی خشمگین بود

3-5- توالی های خود تقویت کننده: حسابداری و وضع مالیات به صورت مکانیسم های تصویب برده داری

افریقا

اولین منشور مالیات بر برده های حمل شده از آفریقا به برزیل (تاریخ 10 دسامبر 1647) مالیات را فقط در مکان های ورودی پرداخت می کرد. این مالیات ها توسط قدرت های استعماری پرتغال مورد نیاز برای دیدار با هزینه های عمومی برای اداره مستعمرات پرتغالی آنگولا، گینه و سانتا بود. این منصفانه بود که مالیات برده ها بخشی از امپراطور را از جایی که برده گرفته شد، به نفع بخشیده (قانون 21 آوریل 1649؛ نامه سلطنتی، 9 اوت 1651). کشتی هایی که بردگان را از ساحل مین (کشورهای کنونی غنا، توگو، بنین و نیجریه و نه بخشی از امپراتوری پرتغال) پرداخت مالیات در سائو تومه انجام دادند. با این حال، یک نامه سلطنتی از 1711 به این نتیجه رسید که وظایف برده داری در سالوادور، بهیه (بندر بزرگ برزیل و پایتخت برزیل در آن زمان) پرداخت می شود. این باعث شد که کشتی ها مجبور شوند برای پرداخت مالیات به سائو تومه بپردازند و به عنوان یک نتیجه به تأخیر افتاده باشند. در عوض، وظایف از طریق برزیل به سانتو انجام شد. بعدها، این ترتیب به ریودوژانیرو و پرنامبوکو (نامه سلطنتی، 23 آوریل 1716) گسترش یافت. خریداران و فروشندگان شروع به دیدن بردگان به عنوان کالای مشمول مالی، مثل هر چیز دیگری می کنند. بنابراین، حسابداری و مالیات دولت به بازسازی بردگان سیاه پوستی به عنوان کالایی کمک کرد و به طور مناسب به آنها پرداخته است.

در سال 1714، مالیات بر 4500 ریس بر هر برده ای که از داخل پرنامبوکو، باهیا و ریو دو ژانیرو به میناس گرایس منتقل شد (فرناندز 2005) معرفی شد. به این ترتیب، روش های حسابداری و مالیات دولتی سیاست هایی را برای جلوگیری از بردگی از حرکت داخلی، از استخدام در کشاورزی تا استخدام در معادن تقویت کرد. در نوامبر 1714، یک نامه سلطنتی، مالیات بر هر برده ای بیش از حد بود و دستور داد که آن را کاهش دهد. از این پس، بردگان سیاه پوست آفریقایی نسبت به مالیات کمتر بود. در ژوئن 7، 1724، شاه جوو V به خزانه داری بحیره توصیه کرد که

مالیات 240 ریال در مورد بردگان در مایناس گرایس غیرقانونی باشد و قیمت بردگان را افزایش دهد. پادشاه متعهد شد که مالیات برده داری پایین باشد. بنابراین، حسابداری و مالیات دولتی با توجه به ایده های برنامه ریزی دولتی و گفتمان در مورد نیاز به توسعه اقتصاد برزیل تغییر کرد. نخبگان سیاسی در یک جامعه برده (صاحب برده) ایده هایی را بوجود آوردند که توسط نخبگان سیاسی به عموم مردم داده شد. این به معنای نمادین در خدمت قدرت بود. حسابداری دولتی و مالیات سعادت‌مندان سیاست، قانونی آن، و کمک به شکل‌گیری شناخت با تأکید بر تعهد عمومی دولت برای توسعه کشاورزی و صنعت قند در اولویت صنعت معدن. انتقال موثر از معنای نهادی موجب برانگیختن قدرت و فراموش نشدن بر آگاهی افراد شد. چنین انتقال معنایی از طریق متن و تصاویر بر اساس شناخت اجتماعی بود که موسسه (برده داری) یک راه حل دائمی برای یک مشکل جمعی دائمی (نیروی کار کم کافی) فراهم کرد. بازیگران نهادی بالقوه به طور سیستماتیک با این معانی آشنا شدند و نیاز به یک فرآیند آموزشی داشتند. بسته به وابستگی یک نوع دانش و پیچیدگی و اهمیت آن به یک مجموعه خاص، این دانش نیاز به تأیید دوباره دارد. این امر از طریق معرفی مترقی مالیات های جدید برده داری انجام شد و مالیات برده داری به عنوان "طبیعی" شناخته شد.

حق جمع آوری مالیات با هزینه (معمولاً در حراج تعیین شده) به خزانه سلطنتی پرداخت می‌شود. اگر چه طوفان دستگاه خودآموز مجموعه اداری خود را داشت (کارکنان، خزانهداران و افسران گمرک)، معتقد بود که درآمد مالیات بیشتر توسط پیمانکاران خصوصی جمع‌آوری شده توسط بوروکراتها (مدیا 1993). این قرارداد جمع آوری مالیات با افراد خصوصی طرح های تفسیری بود که به برده داری مشروع و برده داری کمک می‌کرد. قوانین و الزامات حسابداری با توجه به دقت و اقتدار همراه بود. این کمک کرده است تا برده داری افریقا را در جامعه برزیل تثبیت نماید. بردگان آفریقایی به عنوان "اشیاء" توسط گیرندگان اطلاعات حسابداری: فروشندگان، خریداران و صاحبان آنها در نظر گرفته شدند. آنها به عنوان اشیاء معامله گر قابل تشخیص هستند؛ زیرا مقادیر حسابداری دولتی و مالیات، برده داری، نهادینه شده، روابط تجاری شخصی سازی شده، و چارچوبی تفسیری را ایجاد کرده اند که بردگان را به عنوان کالاهای قابل پرداخت به ارمغان می‌آورد. به این معنا که رابطه گذرا از سلطه به صورت ماندگار، طبیعی و زمانبندی صورت گرفته است. پس از تصویب قوانین حسابداری دولتی، برده داری، استقامت زمانی را به دست آورد.

اندازه گیری هایی که حسابداری دولتی و مالیات بر آن متکی بود، اطلاعات ساده شده و دانش غیرفعال سازی شده (سادر 2007). آنها ایدئولوژی ایالت را با ایجاد یک توهم که کالایی سازی یک رخداد طبیعی بود، حمایت کرد. قانون اعمال مالیات، حرکت بردگان را به داخل و در داخل برزیل کنترل می کند. مالیات بر دیدگاه دولت تأکید کرد که برده داری کار درستی است. نگرانی اجتماعی برده ها به عنوان کالاها به عنوان یک تظاهرات اراده شاه و یک واقعیت طبیعت محسوب می شود. این کتاب های حسابداری «دستگاه های شناختی است که مرتب کردن، مرتب کردن و نامگذاری» (Carruthers & Espeland, 1991, ص 55). قوانین حسابداری دولتی اسکرپیت ها، دستورالعمل ها، قالب ها، پروتکل ها یا قوانینی بودند که معنی و قدرت را به وجود آوردند. آنها به ایجاد اعتقاد بر این می رسند که زندگی انسانی می تواند به صورت عادلانه درآمدی داشته باشد و به عنوان کالایی محسوب شود. به این ترتیب، قوانین حسابداری دولتی موسسه برده داری را تصدیق کرد.

در دهه 1760 برای جمع آوری پول عمومی در برزیل، مجموعه خانه ها برای دریافت مالیات و اجاره طلا در هر کاپیتانی ایجاد شد. سیستم حسابداری تک ثبت شده با استفاده از یک کتاب درآمدها و هزینه ها (کومز 2008). قوانین حسابداری و مالیاتی که در حسابداری توصیه شده گنجانده شده بود، طرح های تفسیری بود که تجارت برده را به توافق رسانده و قانونی کرد. برده داری آفریقایی در طول زمان بطور پایدار تولید شده است. (تجدید حیات از طریق "ابدیت"). بنابراین، حسابداری و مالیات عملکرد دولت در بازتولید زندگی اجتماعی، تحریم تعاملات خاص، روشن انتظارات اجتماعی و افزایش «قابلیت مشاهده مالی افراد، حوادث، و فرآیندهای دخیل بودند (انگلوند و گردین 1999؛ ص 169). آنها دوباره عادی شدند. این امر به حفظ وفاداری واردات برده ها به عنوان کالاها و حق بردهداری برده های بردگان کمک کرد. اقدامات جمع آوری مالیات تا زمانی که دادگاه سلطنتی پرتغال در سال 1808 به ریودوژانیرو نقل مکان کرد (کمی تغییر مکان دادگاه سلطنتی، نگاه کنید به کریک 2007). اگرچه سیستم قرارداد ناکارآمد بود، اما ارزشی مهم (از جمله حمایت سیاسی) برای سیاستمداران برزیل فراهم شد. این انقراض را دشوار کرد. در سال 1808، شاهزاده João خزانة داری سلطنتی را در ریو دو ژانیرو تاسیس کرد تا بتواند (و بهتر کنترل) جمع آوری پول های عمومی (منشور، 28 ژوئن). هزینه ایجاد دادگاه پرتغالی در ریودوژانیرو موجب مالیات بر معامله

جدید (SIZA) شد تا هزینه های عمومی دولتی را تامین کند (منشور، 3 ژوئن 1809). این باعث تغییرات عمده در نظام مالی شداقتاح بنادر برزیل به کشورهای دوست در سال 1808 (نامه سلطنتی، 28 ژانویه 1808) به منظور تشویق تجارت مستقیم با برزیل و پایان دادن به الزامات برای همه محصولات وارداتی یا صادرات به منظور عبور از آداب و رسوم در پرتغال بود (سانگستر 2013). مالیات 24٪، پرداختی در کلیه دفاتر گمرکی در برزیل، بر واردات و صادرات اعمال شد. قبلاً چنین مالیاتی به ادارات گمرک در پرتغال پرداخت شد. همچنین فروش انواع طیف وسیعی از کالاها به مالیات 10٪ رسید. نرخ سود مالیاتی (نیمه) 5٪ (میسیز) به قیمت فروش بردگان ساکن برزیل (و به این ترتیب به شیوه زندگی برزیل متکی بود) اعمال شد. بنابراین، حسابداری و مالیات دولتی با توجه به بردگی ها به عنوان مالکیت خصوصی به عنوان یک طرح تفسیری کار می کرد. انتظار می رود که بردگان در کشاورزی و معادن برای توسعه برزیل استفاده شوند. بردگان متعهد می توانند به عنوان خدمتکار داخلی خریداری شده و به فروش برسند. نرخ مالیات کاهش یافته، انگیزه ای برای استفاده از بردگان متعهد بود. شکل 2 شامل یک تصویر از یک الگوی عاملی از فعالیت تجاری است که از آن ساختارهای معنی دار برای گیرنده های سند آمده است. تصویر در بالا می تواند به عنوان بخشی از فرآیند معنا و یا "شبه سازی ذهنی" (گراش 2004) درک شود. این نشانگرهای ادراکی را نشان می دهد. . . [و] . . شبهه سازها که با فرآیندهای دیگر ترکیب می شوند تا معنای مفهومی را ایجاد کنند (کرافور 2007). شکل 2 بر لایحه خریدار، آنتونیو آلنکار فرانسه، تاکید می کند که مالیات میانه را به تاج بدهد. هر گونه معامله ای که در آن پرداخت مالیات سیزا اجتناب شد، یا اینکه یک مقدار پایین تر از قیمت واقعی کالاهای معامله شده گزارش شد، نادیده گرفته شد. در موارد عدم تطابق در مورد معاملات مربوط به بردگان، جریمه نقدی برابر با ارزش بازار برده پرداخت می شود - نیم به اطلاع و نیم دیگر به سلطنتی تاج (2015). دستگاه های حسابداری به پشتیبانی از معاملات مربوط به برده داری کمک کردند. آنها تصور کردند که افراد سیاه پوست کالاهای قابل فروش هستند. دستگاه های متن و طرح های تصویر (مانند شکل 2) حامل معنی و معنی بودند. آنها بردگی را تقویت کردند. مفاهیم جبری و نمادهای مورد استفاده در حسابداری و مالیات برده های دارای کیفیت مشابهی بود مالیات بر مزارع قانونی مالیات برده داری را به عنوان راهی برای تامین مالی دولت عنوان کرد. با وجودی که نرخ

مالیات 50٪ پایین تر بود، هدف کلی تولید درآمد بود تا هزینه های قابل توجه دولت را تامین کند. به این ترتیب، حسابداری و مالیات دولتی موسسه بردگی را با دوام و دشوار تغییر داد. با هماهنگی منافع جامعه با منافع دولت برای پذیرش هویت جمعی متحد شد. حسابداری و مالیات دولتی استاندارد شده است. اشکال نمادین به یک چارچوب استاندارد اقتباس شده بود که به عنوان مبنای مشترک و قابل قبول تبادل نمادین (تامسون 2014) ارتقا یافت. محیط ساختاری، بردگان آفریقایی را به عنوان کالاها و خواص و به عنوان ابزار قانونی سیاست مالی مورد توجه قرار داد. بردگان نه تنها برای جامعه برده و صاحب برده، بلکه برای دولت (مشروعیت از طریق جهانی سازی) مهم بودند. به عنوان مثال، در سال 1814، تصمیم 26 (5 سپتامبر) مالیات بر 4800 رئیسه را بر هر برده آفریقایی که در بنادر جنوبی برزیل فرود آمد، اعمال کرد. هدف این بود که هزینه پولی سلطنتی و روشنایی عمومی در ریودوژانیرو را تامین کند. ساختارهای اجتماعی برده داری و مالیات هم تراز شده و تقویت می شوند.

شکل 2. رسید فروش برده با تاکید بر مسئولیت خریدار به پرداخت مالیات میزی سیزا

شکل 3. انحراف بحرانی دوم: مهاجرت اروپایی و لغو تجارت برده و برده داری

6- منطق های رقابتی و دومین مولفه دوم: مهاجرت

دومین نقطه بحرانی تصمیم در سال 1850 برای اتخاذ سیاست مهاجرت اروپایی برای توسعه برزیل بود (شکل 3). این تصمیم به شدت تحت تأثیر فشارهای خارجی قرار گرفت. بریتانیا برزیل را برای لغو تجارت برده از حداقل سال 1815 اعمال کرد. در زیر بحث می کنیم که چگونه قانون مدنی یک ترتیب واکنشی برای تجارت برده و نحوه حسابداری و مالیات یک توالی تقویت کننده ی خود به تجارت برده است.

6-1 قانون مدنی

در سال 1815، شاهزاده رجنت اعلام کرد که قصد دارد با اتخاذ موثرترین راه برای لغو تدریجی تجارت برده، با انگلیس همکاری کند. (منشور، 15 ژوئن 28). او زبانهای پرتغالی را از خرید برده ها در هر قسمت از ساحل آفریقا به سمت شمال اکواتور ممنوع کرده است (ص 29). در سال 1816، دی چول. مجاز به تسلط پرتغالی به تجارت برده در بنادر آفریقایی در نیمکره جنوبی که در آن تاج پرتغال حق داشت (تصمیم 11: 17 آوریل). بنابراین، اگرچه

تجارت برده در نیمکره شمالی غیر قانونی بود، اما در نیمکره جنوبی قانونی باقی ماند و می توانست نیازهای کار برزیل را تامین کند. با این وجود، پرتغال با بریتانیا موافقت کرد که قانون تجارت را منع کند و آن را در بلند مدت لغو کند. بنابراین، منطق سازمانی رقابت ظاهر شد. این تجارت برده را حمایت کرد و از لغو آن حمایت کرد. با این وجود، پس از 1816، تجارت برده رشد کرد

در تاریخ 8 نوامبر 1817، د جایو اعلام کرد که او و پادشاه جورج سوم انگلستان می خواستند تجارت غیرقانونی برده را منع کنند؛ و در تاریخ 26 ژانویه 1818، جریمه برای تجارت غیرقانونی برده شد. ایدئولوژی شروع به کار از طریق تقسیم بندی کرد. تقسیم و جداسازی گروه ها وجود داشت. گروه های غالب (صاحبان ایالت و برده ها) به چالش کشیده شدند. برده داری به عنوان بد، مضر یا تهدید پیش بینی شده بود. در 9 اکتبر 1819، جیو کمیسیون مختلط (از پرتغالی و بریتانیایی) برای قضاوت در مورد اینکه آیا تجارت برده مطابق با تعهدات مختلف معاهده بین پرتغال و بریتانیا بود، ایجاد کرد.

هنگامی که دادگاه پرتغالی به لسانجل در سال 1821 بازگشت، شاهزاده پدرو در برزیل با قدرت گسترده ای برای حکومت باقی ماند. کلانشهر امپراتوری پرتغالی به لیسبون بازگشت. برزیل اکنون یک مستعمره بود. پرتغالی ها موسسات دولتی را که پس از 1808 به لیسبون تاسیس کردند در ریو دو ژانیرو تاسیس کردند (بتل 1989). در 1 آگوست 1822، شاهزاده پدرو دولت را در لسانجلس "تهدید بردگی" و آزادی بردگان "خود را در برابر صاحبان خود محکوم کرد." 9 او می دانست که چنین لفاظی ها به برزیل ها تجاوز می کنند زیرا اهمیت برده داری را به رسمیت می شناسند. بسیاری از برزیلی ها برای استقلال خواسته اند. پرنس پدرو استقلال برزیل را در 7 سپتامبر 1822 اعلام کرد. او عنوان پیدرو از برزیل را به عهده گرفت.

جدول 2: برده های افریبایی در برزیل 1531-1855

Period	Number
1531-1575 until 1771-1780	
1531-1575	10,000
1576-1600	40,000
1601-1625	100,000
1626-1650	100,000
1651-1670	185,000
1676-1700	175,000
1701-1710	153,700
1711-1720	139,000
1721-1730	146,300
1731-1740	166,100
1741-1750	185,100
1751-1760	169,400
1761-1770	164,600
1771-1780	161,300
Total	1,895,500
Period	Number
1781-1785 until 1851-1855	
1781-1785	63,100
1786-1790	97,800
1791-1795	125,000
1796-1800	108,700
1801-1805	117,900
1806-1810	123,500
1811-1815	139,400
1816-1820	188,300
1821-1825	181,200
1826-1830	250,200
1831-1835	93,700
1836-1840	240,600
1841-1845	120,900
1846-1850	157,500
1851-1855	6,100
Total	2,113,900

در سالهای اولیه استقلال، نهادینه شدن برده داری در تمامی سطوح جامعه برزیل نفوذ کرد. در سال 1824، تصمیم 130 فرمان داد که بردگان برای تقویت سرمایه به اجاره بپردازند (ص 92). و تصمیم 147 فرمان داد که بردگان به کشتی های خدمه اجاره شود (ص 102). تصمیمات مشابه، دوام بردگی را با نگهداری بردگان در قلمرو برزیل تضمین کردند. 11. سلطنت پدرو من (1822-1831) توسط جنگ سیس پلاتینا تضعیف شد، 12 سقوط سیاسی بر کنترل اوضاع قدرت و امتیازات او برای استقلال بنتل (1999). در سال 1827، او به خواسته های بریتانیا برای

پایان دادن به تجارت برده به برزیل قبل از ماه مارس 1830، پرداخت 2 میلیون پوند به پرتغال، و به حداکثر مجاز 15 درصد حداقلی برای واردات بریتانیا به برزیل (بتل 1998) ادامه داد. این امتیازات مشکوک دیده شدند. بسیاری از برزیلی ها فکر می کردند که پادشاه آنها بیشتر به دنبال تخت پرتغال بود تا دفاع از منافع برزیل. در روز 3 مه 1830، در سخنرانی افتتاحیه خود در مجمع عمومی برزیل، دیوید پدرو من یک منطق نهادی جدید را معرفی کرد: برزیل باید تجارت برده را متوقف کند و ورود مهاجران اروپایی را با ایجاد زمین برای آنها آسان کند. . . . دولت مصمم است تا از تمام اقداماتی که ادعای حسن نیت و بشریت را می کنند، برای جلوگیری از ادامه تجارت برده در هر صورت یا فرم باشد. من فکر می کنم مهم است که ورود کارگران دستمالی به کشور را تسهیل کنیم. قوانین که توزیع زمین های زباله را مجاز می سازند و تنظیمات را با مهاجران تنظیم می کنند، از ابزار و مزیت های واضح برای صنعت ماست

این منطق جدید رشد جمعیت و توسعه اقتصادی "توسط عوامل اقتصادی و اجتماعی خلاقانه با ترکیب ساختارهای خارجی" همراه بود (کرکست 2008؛ ص 331). مخالفت با تعهدات معاهده با بریتانیا، بحران سیاسی پیش از منصرف شدن پدر پدرو من در آوریل 1831 (بتل 1989) را رد کرد. سطح بالایی از نهادینه سازی و اصیل شدن برده داری به این معنی است که اعمال (مانند ورود به معاهدات با بریتانیا) به تلاش برای تغییر آنها (حتی توسط امپراطور قدرتمند) مقاوم بودند. اصلاحات برده داری به عنوان یک رخداد طبیعی منجر به قفل در (دیوید، 1985). به طور فزاینده، برده داری سیستمیک و فراتر از کنترل بازیگران فردی می شود. آنها به دینامیک سیستم (سیدو 2005) وارد شدند. در آوریل 1831 پسر پنج ساله پدر پدرو من، پدرو د الکانانتا، امپراتور دوم از برزیل اعلام شد. به دلیل عاقله ملکی وی، بریتانیا تا سال 1840 برزیل را بر عهده داشت. در دوره رجنتسی، وزیر دارایی، منتقد قوی از معاهدات با بریتانیا بود. او یک منطق نهادی متفاوت را پشتیبانی کرد. او معاهده 1827 (ممنوعیت تجارت برده) را یکی از دلایل عمده مشکلات برزیل دانست (کاستا، 2005). تجارت برده داری آفریقایی در هر دو نیمکره در تاریخ 7 نوامبر 1831 (با آنچه ما به عنوان «قانون 1831» نامیده می شود) غیرقانونی اعلام شد. معامله گران برده تشویق شدند که فعالیت های خود را ترک کنند. در سال 1831 تصمیم 10، 115 و 118 نظارت دقیق تر بر اساس معاهده لغو تجارت برده،

تجارت قاچاق اسلحه برده ها را محکوم کرد و کشتی های نیروی دریایی را برای محافظت از برده در جهت جلوگیری از تجارت برده ها فرستاد. این ابتکارات بی اثر بود زیرا قانون 1831 اساساً در نظر گرفته شد 'قانون برای دیدن انگلیسی ها'. 13 قاچاق برده ها افزایش یافت. بین سال های 1836 و 1840، 240,600 بردگان در برزیل برده شدند (جدول 2 را ببینید). این اعتقاد را به این باور است که رعایت یا عدم انطباق با معاهدات توسط نیروهای درون دولت - مردم، نخبگان حاکم و یا دیگر احزاب تاثیرگذار (کامرو 2000) رانده می شود. مطالبات گروه های فشار قوی داخلی فشار بیشتری را نسبت به الزامات بریتانیا نشان داد. با وجود قانون 1831 و افزایش فشار دریایی بریتانیا بین سالهای 1830 و 1850، تجارت برده در بنادر اصلی برزیل با کمک مقامات فاسد دولتی ادامه یافت. تغییرات نهادی رخ داده است. در واقع، برای بردگان آفریقایی وارداتی تر شده است. لابی فعال سیاسی برده داری تحت رهبری واسکولز، دولت برزیل را تشویق کرد تا مقررات سختگیرانه قانون 1831 (پرون 2005) را از بین ببرد. سخنرانی سیاسی در آن زمان برزیلی ها را قربانیان کمیسیون مختلط برزیل بریتانیا معرفی کرد (نگاه کنید به قبل). اعتقادات و قوانین فرهنگی گسترده تر مشخص شد که چنین تصویری غیرقابل پذیرش است؛ و پاسخ ها و راه حل ها باید با منطق غالب سازگار باشد. ایدئولوژی تحت تأثیر تمایز قرار می گیرد. این استراتژی های تأکید بر تفاوت و تقسیم بین افراد و گروه ها (تمایز) و ساخت یک دشمن (تمدید دیگر انگلستان) (امسون 2005). گفتمان علیه قانون 1831، تصویری از صاحب برده را تقبیح کرد و بریتانیا را به دخالت در امور ملی متهم کرد. هیچ مشکلی برای برجسته کردن سوء استفاده از قانون 1831 یا تقویت آن وجود نداشت (پاررون، 2005). بدین ترتیب، قانون 1831 بدون تأثیر بر دستورات متقابل وجود داشت. این جداسازی حدود بیست سال طول کشید. سیاستمداران برزیل از تأثیرات عمیق و بنیادی برده داری آگاهی داشتند. برخی از بحث های سخت در مورد بردگی به وجود آمد. با این وجود، برده داری همچنان به عنوان یک درمان موثر برای کمبود کار در نظر گرفته می شود. در سال 1850، برزیل به طور کامل وابسته به کار سیاه پوستان بود - کالایی نمی توانست جایگزین شود (تامسون، 1850، ص 68). عدم استقرار بردگی آفریقایی رخ نداده است. به رغم برخی اعتراضات ضد بنده، تجارت برده همچنان به صورت اجتماعی مورد نظر بود.؛ پ. 3) به عنوان مثال، اظهار داشت که هدف او «نشان دادن این است که تجارت برده از نظر نفرت

انگیز است، رد تقلبی که توسط طرفدارانش مورد استفاده قرار می گیرد.» برکوکلی با اشاره به یک انجمن دفاع ملی فریدمن حقوق دستنوشته (منتشر شده در ریودوژانیرو) توضیح داد که اگر زمین های زباله برای مهاجران توزیع شود یا ماشین آلات در کشاورزی و معادن معرفی شدند، کار برده می تواند توسط کار آزاد جایگزین شود. این نسخه خطی از اعداد حسابداری برای توضیح این که کار آزاد سودمندتر از کار برده است، به ویژه پس از بررسی هزینه بردگان، خطر آنها، بهره وری پایین و استفاده از بردگان افریقایی تاثیر نامطلوبی بر جامعه برزیل داشت. دهه اول سلطنت دیوید پدرو (1850) با ثبات و گسترش غرب برزیل مشخص شد. صنایع قهوه و لاستیک رشد چشمگیری داشته است. مقاومت در جامعه یا مجلس در قاجاق بردگان وجود داشت. با این حال، فشارهای بین المللی، به خصوص از بریتانیا (که برزیل را متقاعد کرد تا تصویب یک قانون موثر برای ممنوعیت تجارت برده شود) دوباره مهم بود. در سال های 1849 و 1850، نیروی دریایی بریتانیا، برده های کشتی های برده را در آبهای برزیل را دستگیر کرد و دولت و امپراتور برزیل را تحقیر کرد. در ماه ژوئیه 1850، برزیل تقاضا برای بریتانیا را به عنوان وعده برای توقف فعالیت دریایی متوقف کرد (کنراد 2005). در سال 1850، قانون 581 به دنبال محدود کردن تجارت غیرقانونی برده ها و ترویج مهاجرت اروپایی به عنوان بهترین راه برای پرورش برزیل بود. این چیزی بود دی پدرو من بیست سال پیش از آن حمایت کرده بودم. دادگاه ها می توانستند برده های وارداتی را بفروشند، پاداش به خبرنگاران داده می شد و بردگان غیر قانونی که به خانه های خود باز می گردیدند. تعداد بردگان آفریقایی در برزیل (حدود 380,000 نفر در دهه گذشته) بین سالهای 1851 و 1855 به 6100 کاهش یافت (جدول 2 را ببینید). قانون 1850 تجارت برده را دشوار، گران و غیر قابل تحمل کرد. منابع انسانی و مادی (و نه تنها قوانین) این اقدام را تسهیل می کنند. پس از لغو تجارت برده های وارد شده در سال 1850، منطق رقابت برای لغو برده داری و در برابر آن، به شدت توسعه یافت. بحث در روزنامه ها و پارلمان گاهی از اعداد حسابداری برای بیان استدلال می کند که کار آزاد و سودمندتر از کار برده بود. 14 لغو به دلیل ترس از اینکه تعداد زیادی از برزیل به عنوان برده داری اجازه داده می شود تا بر افراد آزاد قرار گیرد، خطرناک می شود؛ و حقوق اختصاصی صاحبان برده ها نادیده گرفته می شود (اتونوی، 1871). عقب نشینی ها معتقد بودند که برزیل یک کشور کاتولیک متمدن است که باید برده داری را غیرقانونی و خطرناک برای

ایمنی و رفاه خانواده های برزیل و تولیدی کمتر از کار آزاد (فاردو 1883). پس از 1850، جنبش لغو رژیم، قوی تر و متعهدتر شد. بازیگران سازمانی بیشتر به دنبال دستیابی به راه حل های منطبق با منطق غالب می باشند. در این دوره، قوانین مدنی توالی واکنشی به بردگی بود. به عنوان مثال، در سال 1864، یک فرمان بردهداری را در همه نهادهای دولتی ممنوع کرد و خارجیان و کلیساها را از داشتن بردگان ممنوع کرد. در سال 1871، قانون تولد آزاد، تمام کودکان متولد برده و بردگان کشور یا تاج را آزاد کرد. صاحبان بردگان مجبور بودند مراقبت از کودکان بردگان خود را تا سن 21 سالگی و یا تسلیم آنها به دولت برای جبران خسارت. در سال 1888، در زمان غیبت پیدرو 2 در اروپا، شاهزاده ایزابل، به عنوان ریجنت، با اعلام لای اوریا (به معنای «قانون طلایی»)، برده داری را لغو کرد. شاهزاده آگاه بود که اقدام او بسیار خطرناک است. او معتقد بود که اگر مردم از بین برود، ممکن است تبدیل به برادرزاده برزیل شود (چاکون، 1989). اقدام او باعث کودتای نظامی در سال 1889 و ایجاد یک جمهوری شد

6-2- حسابداری و وضع مالیات به عنوان توالی خود تقویت کننده

هنگامی که برزیل اعلام استقلال در سال 1822، با مشکلات مالی شدید روبرو شد. میزان دریافت مالیات پایین تر است. گرچه وابستگی به پیمانکاران جمع آوری مالیات همچنان ادامه داشت، خزانهداری سلطنتی شروع به جمع آوری برخی از مالیات خود کرد. 15 در سال 1823، بردگان در سانتوس (استان سائوپائولو) از موزامبیک تحت عنوان مالیات بر درآمد 4800 ریال در سرتاسر (طبق فرمان 1809)، همراه با عوارض گمرکی سرانه 1400 رأی. بدین ترتیب، شیوه ها و ساختارهای مجازی از طریق استفاده روزمره آنها تقویت شد. گرچه فشارهای بریتانیا برای لغو تجارت برده، وابستگی مسیر مؤسسه برده داری را مختل کرده بود، تنها چند معیار مالیاتی تحت تأثیر قرار گرفت. انگیزه های برزیل برای مقاومت در برابر لغو برده داری می تواند با این واقعیت که در نیمه اول سال 1823، 16 درصد از کل درآمد ملی، از مالیات و اتهامات مربوط به برده حاصل شود (برزیل 1883). سیستم های حسابداری حمایت از برده داری معمولاً بر اساس حسابداری تک ورودی بسیار ساده هستند. این امر به معنای معنادار کردن می انجامد، زیرا این نوع از حسابداری به آسانی می تواند توسط بخش وسیعی از جامعه درک شود (فرگوسن، 2007). برای مثال مدارک حسابداری مورد استفاده پلیس در ریو دو ژانیرو، شواهد حاکی از تحمیل دولت به ارائه طرح

تفسیری مربوط به برده داری است. آنها با اعتقادات متناقض که منطق رقابت را ارائه می دادند، تحت تأثیر قرار نگرفتند. در 25 اوت سال 1825، دولت طرح حسابداری و خزانه داری برای ریاست عمومی پلیس در ریودوژانیرو (تصمیم 185) تاسیس کرد. این لازم است که یک رکورد درآمد و هزینه نگهداری شود. دو کتاب درآمد مربوط به بردگان وجود داشت: وظایف برده و پرونده اصلاح. این نوع حسابداری، برده داری به عنوان یک واقعیت اقتصادی هدف (اسلند 1991) بود که می توانست با پرداخت مالیات و مجازات دقیق و دقیق ارزیابی شود. مراحل ورود به پرونده در کتاب، وظایف برده داری، تصویب شد (ماده 185 تصمیم 185). مقررات لازم برای اعلام وظایف، تعداد بردگان و بنادر که در آن می رود. "در سال 1834، اصلاحات مالیاتی عمده، از مالیات های مالیات خزانه های ملی و والیات جدا شد. وزارت خزانه داری ملی مسئولیت جمع آوری تعرفه های واردات و صادرات و درآمد ریودوژانیرو را بر عهده گرفت. مسئولیت جمع آوری مالیات ماینا سیزا برای برده های متعهد شده به مأموریت های ولایتی (کوستا 2005) منتقل شد، جایی که تا زمان لغو برده داری در سال 1888 باقی ماند (فرناندز 2004). قانون 1831 و مقررات مربوط به لغو تجارت برده ها، دولت درآمد قابل توجه مالیاتی را محروم کرد. برای مثال، در سال 1832، پرداخت وظایف برده داری در میناس گرایس یا بنادر جنوبی معلق شد (تصمیم 364). کاهش درآمدهای مالیاتی ناشی از ایجاد مالیات بر درآمد سرانه سال 2000 در مورد بردگان بین 12 تا 60 سال (قانون 59، 1833) بود. برزیل برای تسهیل جایگزینی قراردادهای از سیستم جمع آوری مالیات با یک سیستم جمع آوری اطلاعات بیشتر، برزیل سیستم های شمارش، پرونده ها، شمارش، ثبت ها و نقشه هایی را نشان داد که مهاجرت مالیات دهندگان را نشان می دهد. این یک واکنش به از دست دادن درآمد برده های وارد شده بود و منجر به نیاز به یک روش کارآمد برای جمع آوری مالیات شد. در سال 1833، برای بهبود مجموعه های میانه سیزا، خزانه داری نیازمند ثبت نام بردگان بود (قطعنامه 191). مقامات مالیاتی ادعا کردند که جمع آوری مالیات ها مجبور نیستند معاملات غیر قانونی برده را شناسایی کنند (کاستا، 2005). این امر موجب شد تا دوام (هسبل به 2003) بر تجارت برده، زیرا مقامات مالیاتی از اینکه آیا آنها برده های تازه وارد شده یا برده های متخاصم را مالیات می دادند، بی اعتبار بودند. این نشان دهنده ظرفیت حسابداری دولتی و فرایندهای مالیاتی برای تشویق نفوذ بالا و یا تطبیق با ایدئولوژی دولت

است. در سال 1841، قانون 243 مجوز عمومی همه بردگان را به عهده داشت. صاحبان برده به شدت با آن مخالفت کردند. بزرگان در کتابهای خاصی که بر اساس نظم عددی خانه‌ها مرتب شده بودند ثبت شد. صاحبان برده‌ها باید "اسامی، جنسیت، رنگ، سن (شناخته شده یا فرضیه)، محل تولد و شغل" برده‌های آنها را گزارش کنند (ص 22).

در سال 1842، فرمان 151 مجموعه مقرری را برای بردهایی که در شهرها و روستاها در شهرها و روستاها در نظر گرفته شده بود، پرداخت می‌کرد و در صورت بروز معامله با بزرگان متعهد، تنظیم می‌شد. ثبت نام بزرگان بار دیگر مجاز به جمع‌آوری مؤثر مالیات بود. اگرچه بدرفتاری گسترده‌ای از برده‌های تازه وارد شده به عنوان برده‌های متعهد شده وجود دارد، ثبت نام به مقامات مالیاتی کمک می‌کند تا مالیات‌های مهمی را برای همه برده‌های معامله جمع‌آوری کند (اینکه آیا آنها مجذوب شده یا نه) و صاحبان برده‌ها اجازه استفاده از بزرگان را به عنوان دارایی‌های وثیقه برای به دست آوردن اعتبار، نگاه کنید به رودریگز و همکاران، 2015) پس از 1850، در مالی ریو گراند دو سول، مالیات‌های دیگر برده‌داری برای تکمیل مالیات میانه‌ای به منظور افزایش درآمد برای حمایت از مهاجرت از اروپا تحمیل شد (کاستا، 2005). در سال 1871، مالیات سالیانه بر هر برده که به موجب قانون تولد آزاد اعمال شد بر برده‌های ثبت شده توسط صاحب برده محاسبه شد. بزرگان در یک سال ثبت نام نمی‌شدند. مالیات‌هایی که در مورد انتقال مالکیت برده‌ها (مییا-سیزا) جمع‌آوری شده بود و جریمه‌های عدم تطابق آن برای جبران صاحبان برده استفاده می‌شد. تعداد بزرگانی که در هر استان به دست آمد، بستگی به بودجه جبران خسارات موجود دارد. توزیع‌های مربوط به نسبت بزرگان در هر استان (سانتوز 2009). افزایش متری از سال 1882 در نرخ مالیات سالانه بر هر برده، صندوق جبران خسارت را افزایش داد (فارتو 1883). در دهه‌های پس از قانون تولد آزاد در سال 1871، پروسه‌های حسابداری دولتی و مالیاتی به معنای نمادین بود که در تفسیر واقعیت در حال تغییر در برزیل دخیل بودند. آنها شروع به درگیر شدن در برده‌داری شدند. حسابداری دولتی و مالیات منجر به خلق عمومی جامعه برزیل شده‌اند و در تقویت نهاد برده‌داری موثرند. به طور فزاینده، متون حسابداری دولتی و مالیات، با استفاده از مالیات برای به دست آوردن درآمد برای حمایت از مهاجرت و رهایی استفاده شده‌اند

با ترکیب نهادگرایی تاریخی، منطق نهادی و ایدئولوژی، ما تغییر مسیر برده داری برزیل، را بهتر درک می کنیم. منابع بایگانی نشان می دهد که موسسه برده داری از طریق منطق رقابت تکامل یافته است. اینها توسط انواع مختلف نمادین ساخته و منتقل شده از اظهارات زبانی روزمره، به متن و تصاویر پیچیده تر. حسابداری دولتی و مالیات بخشی از یک شبکه روابط متراکم است که نهادها را تقویت کرده و سیستم های اجتماعی را پایدار تر و منسجم تر می کند (کوک 1999). برزیل به طور فزاینده ای وابسته به درآمدهای مالی ناشی از مالیات برده و تجارت بردگان شد. این موجب تحریم های ساختاری شد، که با وجود فشارهای بین المللی و تغییر ساختارهای نهادی مانع از انحراف و لغو برده داری شد. بنابراین، در زمانی که قوانین مدنی توالی واکنشی بود، حسابداری دولتی و مالیات، توالی های تقویت کننده خود بود. در طول مدت زمان طولانی، حسابداری و مالیات دولتی معنای نمادین را در خدمت قدرت به دست می دهد. با ارائه معنای نمادین از طریق نشان دادن برده داری به عنوان دائمی، بدون تغییر و همیشه در حال تکرار (اصلاح)، به ایدئولوژی غالب کمک کرد. تجزیه و تحلیل گفتمان های خاص حسابداری دولتی و مالیات کمک می کند تا درک معنایی نمادین که توسط بازیگران استفاده شود، به معنای (و معنای) یک زمینه است. به طور معمول، به عنوان در اینجا، تعامل بین عوامل و ساختار اجتماعی تولید شده توسط روش های بازگشتی که بخشی از روال های روزانه بودند رخ داد. به عنوان یک تمرین اجتماعی، حسابداری و مالیات دولتی با تأمین معنی به وقایع و فرآیندهای برده داری (به عنوان مثال، با پرداخت مالیات از برده ها به عنوان کالاها) بر جامعه تأثیر می گذارد. حسابداری به تقویت برده داری به عنوان چیزی که طبیعی بود، کمک کرد. ارتباطات با استفاده از حسابداری و مصنوعات مالیاتی (به عنوان مثال، تعداد حسابهای دولتی)، به طور نمادین و درک پذیری از دقت و عینیت (اسپلند 1999) بود. چنین مصنوعات به معنای برده داری نه به عنوان یک محصول انسانی بلکه به عنوان یک واقعیت طبیعت و یا تظاهرات خواسته های پادشاه کمک می کرد. بنابراین، حسابداری تحت تأثیر برده داری با اصلاح نهادها و نهادینه کردن معنا قرار گرفت. در عوض، بر اساس جامعه برده تحت تأثیر قرار گرفت. حسابداری به تغییرات منجر شد که با ایده های برنامه نویسی سیاستمداران با ارائه معنای است که بر گیرنده پیام ها تأثیر می گذارد (فرگوسن، 2007). از آنجاییکه قوانین حسابداری دولتی و قوانین مالیاتی به معنای عددی برای عینیت دادن واقعیت به معنای

حقیقی بود، بخشی از مشروعیت بلاغی دولت برده داری بود. آنها بخش هایی از جهان موجود اجتماعی و سازمان را محاسبه می کردند. حسابداری دولتی و مالیات، نظم را از «هرج و مرج سازمان یافته» (کرتز 1995؛ ص 321)، ابعاد زندگی سازمانی را آشکار ساخت و عقاید عقلانی و قابل حمل را ایجاد کرد. این ها ویژگی های مهم ادراک و نهادینه سازی بودند. حسابداری دولتی و قوانین مالیاتی به مقابله با مقادیر اعمال شده توسط دولت و پادشاه کمک می کنند و در نتیجه این ارزش ها غیر قابل انکار می شوند (بریتون 1995). برده داری با یک نظم اجتماعی که صاحب برده را محافظت می کرد، ترتیب داده شد. دولت ها به شدت انگیزه ای برای توسعه و پرورش برزیل داشتند. در چنین شرایطی، مقادیر، ارزش ها و نمادهای ارائه شده توسط حسابداری و مالیات دولتی به برجسته کردن منافع برده داری کمک کرد. اندازه گیری های حسابداری بر مبنای تدوین تدریجی اسلونی به عنوان یک فرآیند مستقل از تعمیق مداوم و گسترش درک تا به حال منجر شده است. . . مفهوم به عنوان یک شیء می تواند پذیرفته شود (کرسل 2005؛ ص 342-343). حسابداری و مالیات محصولات اجتماعی بوده و به طور فعال در تشکیل این جامعه پیوند یافته اند. تغییرات نهادی در واکنش به تغییرات در معانی و گفتمان بازیگران نهادی صورت گرفت. این تغییرات و ایده های مرتبط با آن به منطق سازمانی تبدیل شده اند که به دلیل "شخصیت ایده آل" خود را دوباره به کار برده اند (بریگتون 1999؛ ص 361). تغییر در قوانین، تغییر فوری در شیوه ها را نشان نمی دهد. این تعجب آور نیست، زیرا وقتی موسسات تحمل می کنند و در تنگنا می مانند، تغییر در نهادهای سیاسی می تواند چندین دهه طول بکشد. تنها زمانی که ناهمگونی بالا بود و شبکه های اجتماعی تقسیم شدند، تغییرات سازمانی رخ داد (کاک 2005). در اولین حالت بحرانی، تقسیم شبکه های اجتماعی داخلی به اندازه کافی برای ایجاد تغییرات نهادی صورت گرفت. در مرحله دوم بحران، سطح پایین تکه تکه شدن اجتماعی، اهمیت نسبی شوک خارجی به عنوان منبع تغییر را افزایش داده گامی که عمل معنی دار (مانند بردگی) قفل می شود، ناکارآمد بودن پنهان آشکار می شود. در مواجهه با نیازهای تغییری، سیستم اجتماعی در برزیل تلاش کرد تا اقدامات جدیدی را اتخاذ کند. آن را ترجیح می دهد به مسیر موجود عمل و راه حل های تاریخی محدود شود (سیدو 2009). این مورد در سال 1830 بود که دی پدرو من یک مسیر جدید (مهاجرت اروپایی) را برای توسعه برزیل پیشنهاد کردند. در آن زمان سیستم اجتماعی محدود به

مسیر موجود برده داری بود. اگر چه قوانین تغییر کرد، نظام اجتماعی به راه حل تاریخی بستگی داشت. تجزیه و تحلیل تاریخی که ما از نقش حسابداری در نهادینه کردن برده داری در برزیل انجام داده ایم، نشان دهنده ماهیت حسابداری و سیاسی ارزش پول است. تجزیه و تحلیل ما نشان می دهد که چگونه حسابداری دولتی و مالیات نهاد دولت برده داری با توجه به اقتدار اجتماعی، واقعیت اجتماعی، و استقامت زمانی است. چنین فهم بینش را در مورد اینکه چگونه حسابداری در جوامع معاصر می تواند اشکال جدیدی از جنایات اخلاقی (از جمله اشکال مدرن برده داری، نسل کشی، جنگ و تحریم مردم توسط دیکتاتورها) را تحمل کند، ارائه می دهد. تجزیه و تحلیل تاریخی همچنین فرصتی را برای انتقاد از بررسی اینکه چگونه حسابداری می تواند برعکس استفاده از منطق های غالب و زیر پا گذاشتن و نهادینه کردن توانمندی ها باشد، ارائه می دهد. تحقیق بیشتر می تواند به طور مفصل به دنبال افزایش درک از چگونگی وابستگی یا تغییر مسیر مسیر نهادی تحت تاثیر منطق و ایدئولوژی نهاد باشد. و چگونگی ادغام توسط حسابداری دولتی و مالیات می تواند مقاومت به یک منطق نهادی جدید را افزایش دهد. همچنین تنظیمات دیگر می تواند مورد بررسی قرار گیرد تا درک درستی از ظرفیت انطباق نهادها بوسیله انحلال ساختاری ناشی از تعبیه حسابداری دولتی و مالیات در چارچوب نهادی، قانونی و قانونی کشور، مورد بررسی قرار گیرد.

References

Primary Sources

British Library

Thomson, T. R. H. (1850). *The Brazilian Slave Trade and its Remedy* (8155) Douglas, Isle of Man; John Mylrea, c 68.

Brazil, *Livraria Brasileira* (Braziliana Library)

Burlemaqui, F. L. C. (1837). *Memória analytica acerca do comércio de escravos*. Rio de Janeiro: Typographia Commercial Fluminense.

Furtado, J. L. A. (1883). *Estudos sobre a emancipação dos escravos*. Pelotas (Brazil): Typographia da Livraria Americana.

Brazil, *Livraria Digital do Senado*

Malheiro, A. M. P. (1866). *A escravidão no Brasil, ensaio historico-juridico-social*. Rio de Janeiro: Typographia Nacional.

Otoni, C. B. (1871). *A emancipação dos escravos*. Rio de Janeiro: Typographia Perseverança.

Brazil, *National Library Foundation* (Fundação Biblioteca Nacional)

Periódicos 2,085,03,15, 1884; 2-049,04,03, 1887. Commercial manuscripts: http://consorcio.bn.br/MidiView/MidiView.asp?url=/slave_trade/manuscritos/mssl1_19_31.jpg, accessed 9 April 2012.

Portuguese Legislation

Collecção da Legislação Portuguesa, Desde a última compilação das Ordenações, redegida pelo Desembargador António Delgado da Silva, Legislação de 1750 a 1762, Lisboa: Typografia Maygrense, 1830, http://www.iuslusitaniae.fchsh.unl.pt/verlivro.php?id_parte=105&id_obra=73&pagina=1 Legislation from the 15th century to the 18th century accessed at <http://www.iuslusitaniae.fchsh.unl.pt/index.php>.

Secondary Sources

Araujo, L. M., & Harrison, D. (2002). Path dependence, agency and technological evolution, *Technology Analysis and Strategic Management*, 14, 5–19.

Araújo, W. G., Rodrigues, L. L., & Craig, R. (2017). 'Empire as an imagination of the centre': The Rio de Janeiro School of Commerce and the development of accounting education in Brazil. *Critical Perspectives on Accounting*, 46, 38–53.

Arnold, P. J. (2012). The political economy of financial harmonization: The East Asian financial crisis and the rise of international accounting standards. *Accounting, Organizations & Society*, 37, 361–381.

Baranov, D. (2000). *The abolition of slavery in Brazil: The liberation of africans through the emancipation of capital*. Westport, CONN; Greenwood Press.

Barley, S. R., & Tolbert, P. S. (1997). Institutionalization and structuration: Studying the links between action and institution. *Organization Studies*, 18, 93–117.

- Battilana, J. (2006). Agency and institutions: The enabling role of individuals' social position. *Organization*, 13, 653–676.
- Bergard, L. (2007). *The comparative histories of slavery in Brazil, Cuba and the United States*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Berute, G.S. (2006). *Dos escravos que partem para portos do sul: características do tráfico negro do Rio Grande do Sul de São Pedro do Sul, c-1790 – c-1825*. Master's Dissertation, Universidade Federal do Rio Grande do Sul, Porto Alegre, Brazil.
- Bethell, L. (1989). *Brazil: Empire and republic: 1822–1830*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Bethell, L. (1965). Britain, Portugal and the suppression of the Brazilian slave trade: The origins of Lord Palmerston's Act of 1839. *The English Historical Review*, 80, 761–784.
- Bourguignon, A. (2005). Management accounting and value creation: The profit and loss of reification. *Critical Perspectives on Accounting*, 16, 353–389.
- Brasil, Ministério da Fazenda, Ministro Manoel Jacinto Nogueira da Gama (1823). *Exposição do Estado da Fazenda Pública*. Rio de Janeiro: Typografia Nacional.
- Carmona, S., Donoso, R., & Walker, S. P. (2010). Accounting and international relations: Britain, Spain and the Asiento treaty. *Accounting Organizations & Society*, 35, 252–273.
- Carmona, S., Ezzamel, M., & Gutiérrez, F. (1998). Toward an institutional analysis of accounting change in the Royal Tobacco Factory of Seville. *Accounting Historians Journal*, 25, 115–147.
- Carreira, A. (1983). *As companhias pombalinas de grão-pará e maranhão e pernambuco e paraíba*. Lisboa: Editorial Presença.
- Carruthers, B. G. (1995). Accounting, ambiguity, and the new institutionalism. *Accounting, Organizations & Society*, 20, 313–328.
- Carruthers, B. G., & Espeland, W. N. (1991). Accounting for rationality: Double-entry bookkeeping and the rhetoric of economic rationality. *American Journal of Sociology*, 97, 31–69.
- Chacon, V. (1989). O golpe Republicano contra o abolicionismo. *Cl. and Trop. Recife*, 17, 171–178.
- Clemens, E. S., & Cook, J. M. (1999). Politics and institutionalism: Explaining durability and change. *Annual Review of Sociology*, 1999, 441–466.
- Conrad, R. E. (1984). *Children of god's fire: A documentary history of black slavery in Brazil*. Pennsylvania, PA: Pennsylvania State University Press.
- Correll, A. P., & Peterson, S. (1999). Altered states: Explaining domestic institutional change. *British Journal of Political Science*, 29, 177–203.
- Costa, W. P. (2005). O Império do Brasil: Dimensões de um enigma. *Almanack Brasiliense*, 1, 27–43.
- Cowton, C. J., & O'Shaughnessy, A. J. (1991). Absentee control of sugar plantations in the British West Indies. *Accounting and Business Research*, 22(85), 33–45.
- Dacin, M. T., Goodstein, J., & Scott, W. R. (2002). Institutional theory and institutional change. *Academy of Management Journal*, 45, 45–57.
- Dallmayr, F. R. (1970). History and class-consciousness: Georg Lukács' theory of social change. *Politics and Society*, 1, 113–131.
- David, P. A. (1985). Clio and the economics of QWERTY. *American Economic Review*, 75, 332–337.
- Dillard, J. F. (1991). Accounting as a critical social science. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 4, 8–28.
- Djelic, M.-L., & Quack, S. (2007). Overcoming path dependency: Path generation in open systems. *Theory and Society*, 36, 161–186.
- Englund, H., & Gerdin, J. (2014). Structuration theory in accounting research: Applications and applicability. *Critical Perspectives on Accounting*, 25, 162–180.
- Englund, H., Gerdin, J., & Burns, J. (2011). 25 years of Giddens in accounting research: Achievements, limitations and the future. *Accounting, Organizations & Society*, 36, 494–513.
- Espeland, W. N., & Sauder, M. (2007). Rankings and reactivity: How public measures recreate social worlds. *American Journal of Sociology*, 113, 1–40.
- Ezzamel, M., Robson, K., & Stapleton, P. (2012). The logics of budgeting: Theorization and practice variation in the educational field. *Accounting, Organizations & Society*, 37, 281–303.
- Fausto, B. (1996). *História do Brasil*. Vol. 10. Edusp. Available at <http://limendi.com.br/novo/wp-content/uploads/2015/10/historiadobrasil.pdf>.
- Ferguson, J. (2007). Analysing accounting discourse: Avoiding the 'fallacy of internalism'. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 20, 912–934.
- Ferguson, J., Collison, D., Power, D., & Stevenson, L. (2009). Constructing meaning in the service of power: An analysis of the typical modes of ideology in accounting textbooks. *Critical Perspectives on Accounting*, 20, 896–909.
- Fernandes, G. V. (2005). Tributação e escravidão: o imposto da meia siza sobre o comércio de escravos na província de São Paulo (1809–1850). *Almanack Brasiliense*, 2, 102–113.
- Fleischman, R., Oldroyd, D., & Tyson, T. (2004). Monetising human life: Slave valuations on US and British West Indian plantations. *Accounting History*, 2, 35–62.
- Fleischman, R., & Tyson, T. (2004). Accounting in service to racism: Monetizing slave property in the antebellum south. *Critical Perspectives on Accounting*, 15, 376–379.
- Fleischman, R. K., & Tyson, T. N. (2000). The interface of race and accounting: the case of Hawaiian sugar plantations, 1835–1920. *Accounting History*, NS, 5, 7–32.
- Funnell, W. (1998). Accounting in the service of the Holocaust. *Critical Perspectives on Accounting*, 9, 435–464.
- Gårdenfors, P. (2007). Cognitive semantics and image schemas with embodied forces. In J.M. Krois, M., Rosengren, A. Steidele and D. Westerka (eds), *Embodiment in cognition and culture* (pp. 57–76). http://oddelki.ff.unimbi.si/filozofija/files/Festschrift/Dunjas_festschrift/gardenfors.pdf.
- Gomes, D., Carnegie, G. D., & Rodrigues, L. L. (2008). Accounting change in central government: the adoption of double entry bookkeeping at the Portuguese Royal Treasury (1761). *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 21, 1144–1184.
- Greenwood, R., & Suddaby, R. (2006). Institutional entrepreneurship in mature fields: The big five accounting firms. *Academy of Management Journal*, 49, 27–48.
- Grush, R. (2004). The emulation theory of representation: Motor control, imagery, and perception. *Behavioral Brain Science*, 27, 377–396.
- Hasselbladh, H., & Kallinikos, J. (2000). The project of rationalization: A critique and reappraisal of neo-institutionalism in organization studies. *Organization Studies*, 21, 697–720.
- Hawthorne, W. (2010). *From Africa to Brazil: Culture identity and the Atlantic slave trade: 1600–1830*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Hopwood, A. G., & Miller, P. (Eds.). (1994). *Accounting as social and institutional practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística [IBGE]. (2000). *Brasil: 500 anos de povoamento*. Rio de Janeiro. <http://www.ibge.gov.br/brasil500/index2.html>.
- Kirkpatrick, L. O. (2007). The two 'logics' of community development: Neighborhoods, markets, and community development corporations. *Politics and Society*, 35, 329–359.
- Klein, H. S. (1971). The internal slave trade in nineteenth-century Brazil: A study of slave importations into Rio de Janeiro in 1852. *Hispanic American Historical Review*, 51, 567–585.
- Krussell, C. (1995). *Visualization and reification of concepts in advanced mathematical thinking*. Ph.D Thesis. Oregon State University, OR.
- Kurtz, M. J. (2009). The social foundations of institutional order: Reconsidering war and the 'resource curse' in third world state building. *Politics and Society*, 37, 479–520.
- Laughlin, R. (1999). Critical accounting: nature, progress and prognosis. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 12, 73–78.
- Lippman, E. J., & Wilson, P. A. (2007). The culpability of accounting in perpetuating the Holocaust. *Accounting History*, 12, 283–303.
- Llewellyn, S., & Milne, M. J. (2007). Accounting as codified discourse. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 20, 805–824.
- Lounsbury, M. (2002). Institutional transformation and status mobility: The professionalization of the field of finance. *Academy of Management Journal*, 50, 289–307.
- Lounsbury, M. (2008). Institutional rationality and practice variation: New directions in the institutional analysis of practice. *Accounting, Organizations & Society*, 33, 349–361.
- Madeira, M. (1993). *Letrados, fidalgos e contratadores de tributas no Brasil colonial*. Brasília: CooperMídia.
- Mahoney, J. (2000). Path dependence in historical sociology. *Theory and Society*, 29, 507–548.
- Mattoso, K. M. (1986). *To be a slave in Brazil: 1550–1888*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press.
- May, C. (2006). The denial of history: Reification, intellectual property rights and the lessons of the past. *Capital & Class*, 88, 33–56.
- Mendonça, M. C. (1982). *Aula de comércio*. Rio de Janeiro: Xerox do Brasil.
- Menezes, A. B. (1869). *A escravidão no Brasil e as medidas que convem tomar para extingui-la sem dano para a nação*. Rio de Janeiro: Typografia Progresso.

- Miller, P. (1994). Accounting as social and institutional practice: An introduction. In A. G. Hopwood & P. Miller (Eds.), *Accounting as social and institutional practice* (pp. 1–20). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Miller, P., & Napier, C. (1993). Genealogies of calculation. *Accounting, Organizations & Society*, 18, 631–647.
- Moura, C. (2004). *Dicionário da escravidão negra no Brasil*. São Paulo: Edusp.
- Napier, C. J. (1989). Research directions in accounting history. *British Accounting Review*, 21, 237–254.
- Oliver, C. (1992). The antecedents of de-institutionalization. *Organization Studies*, 13, 563–588.
- Parron, T. P. (2005). A defesa da escravidão no parlamento imperial brasileiro: 1831–1850. *Almoxarck Braziliense*, 1, 128–135.
- Peters, G., Pierre, J., & King, D. (2005). The politics of path dependency: Political conflict in historical institutionalism. *Journal of Politics*, 67, 1275–1300.
- Razek, J. R. (1985). Accounting on the old plantation: A study of the financial records of an ante-bellum Louisiana sugar planter. *Accounting Historians Journal*, 12, 17–36.
- Rodrigues, L. L., & Sangster, A. (2013). The role of the State in the development of accounting in the Portuguese-Brazilian empire, 1750–1822. *Accounting History Review*, 23, 161–184.
- Rodrigues, L. L., & Sangster, A. (2012). Public-private partnerships: The Portuguese General Company of Pernambuco and Paraíba (1759). *Business History*, 54, 1142–1165.
- Rodrigues, L. L., Ricardino, A., & Martins, S. T. A. (2009). Corporate governance regulations: A new term for an ancient concern? The case of Grão Pará and Maranhão General Trading Company in Portugal (1754). *Accounting History*, 14, 405–435.
- Rodrigues, L. L., Craig, R., Schmidt, P., & Santos, J. L. (2015). Documenting, monetising and taxing Brazilian slaves in the eighteenth and nineteenth centuries. *Accounting History Review*, 25, 43–67.
- Santos, L. (2009). Os bastidores da lei: estratégias escravas e o Fundo de Emancipação. *Revista de História*, 1, 18–39.
- Schulze-Cleven, T., & Weishaupt, J. T. (2015). Playing normative legacies: Partisanship and employment policies in crisis-ridden Europe. *Politics and Society*, 43, 269–299.
- Seo, M., & Creed, W. E. D. (2002). Institutional contradictions, praxis and institutional change: A dialectical perspective. *Academy of Management Review*, 27, 222–247.
- Sewell, W. H. Jr. (1992). A theory of structure: Duality, agency, and transformation. *American Journal of Sociology*, 98, 1–29.
- Sfard, A., & Linchevski, L. (1994). The gains and the pitfalls of reification. The case of algebra. *Educational Studies in Mathematics*, 26, 191–228.
- Steinmo, S. (2008). Historical institutionalism. In D. Della Porta, & M. Keating (eds), *Approaches and methodologies in the social sciences: A pluralist perspective* (pp. 118–138). Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Steinmo, S., Thelen, K., & Longstreth, F. (Eds.). (1992). *Structuring politics: Historical institutionalism in comparative analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sydow, J., Schreyögg, G., & Koch, J. (2009). Organizational path dependence: Opening the black box. *Academy of Management Review*, 34, 689–709.
- Thelen, K., & Steinmo, S. (1992). Historical institutionalism in comparative politics. In S. Steinmo, K. Thelen, & F. Longstreth (eds), (1–29). *Structuring politics: Historical institutionalism in comparative analysis*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.
- Thelen, K. (1999). Historical institutionalism in comparative politics. *Annual Review of Political Science*, 369–404.
- Thompson, J. B. (1990). *Ideology and modern culture: Critical social theory in the era of mass communication*. Cambridge: Polity Press.
- Thompson, J. B. (1995). *The media and modernity: A social theory of the media*. Cambridge: Polity Press.
- Thompson, J. B. (2013). *Ideology and modern culture: Critical social theory in the era of mass communication*. Oxford: Wiley.
- Thornton, P. H. (2002). The rise of the corporation in a craft industry: Conflict and conformity in institutional logics. *Academy of Management Journal*, 45, 81–101.
- Thornton, P. H., & Ocasio, W. (1999). Institutional logics and the historical contingency of power in organizations: Executive succession in the higher education publishing industry, 1958–1990. *American Journal of Sociology*, 105, 801–843.
- Thornton, P. H., & Ocasio, W. (2008). Institutional logics. In R. Greenwood, C. Oliver, R. Suddaby, & K. Sahlin (Eds.), *Sage handbook of organizational institutionalism* (pp. 99–129). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Topik, S. C. (1991). Brazil's bourgeois revolution. *The Americas*, 48, 245–271.
- Tyson, T. N., Fleischman, R. K., & Oldroyd, D. (2004). Theoretical perspectives on accounting for labor on slave plantations of the USA and British West Indies. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 17, 758–778.
- Zucker, L. G. (1977). The role of institutionalization in cultural persistence. *American Sociology Review*, 42, 726–743.

TarjomeFa.Com